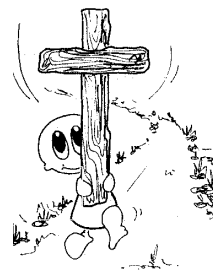




Vasárnapi híresztelő



RÁKOSCSABA FŐPLÉBÁNIA HETILAPJA 2019. március 24-31.

KISLEXIKON

Apokrif: *Apokrüptein* 'elrejtteni' görög ige befejezett melléknévi igeneve: 'elrejtett'. Szent Iréneusz (202) óta a teológiában azokat a Kr. e. 200 és Kr. u. 70 között keletkezett írásokat jelenti, amelyeket nem fogadtak el kánoninak. Ilyenek az Ótestamentumban pl. *Mózes mennybemenetele* vagy *Salamon ódái*; az Újban pedig a *Tamás-evangélium*; a *Péter*, ill. *Pál cselekedetei* és *apokalipszise*; a *Korintusiaknak írt 3. levél* vagy a *Laodíceaiaknak írt levél*.

Gnoszticizmus: Markion, Valentinosz, Baszileidész által görög, egyiptomi, babiloni, zsidó és keresztény tanítások alapján kidolgozott szinkretista, nem intézményesült szellemi irányzat; egy eretnokség. *Gnószisz* görög szó, 'tudás', az üdvözítő igazságok ismerete, amely a tudatlanságból egy üdvre vezető ébredés.

FŐPLÉBÁNIÁNK HIRDETÉSEI

(Nagyböjt 3. vasárnapja: Szt. Gábor főangyal)

1./ Jövő vasárnapig tartós élelmiszereket, folyamatosan pedig pénzt gyűjtünk a hátsó karitás-perselyben a magyar és a szentföldi szegények húsvétjára.

2./ Péntek este 18 órakor keresztúti áhítatot tartunk.

MISEINTENCIÓK

Szombat 11 h	+Kohári István férj és édesapa OB., majd <i>beszentelése itt</i>	É
12 h	<i>Varga Márk keresztelője CS;</i>	É
18 h	A Derhán és a Szántó-család +tagjai	É
<u>NAGYBÖJT 3. VASÁRNAPJA: Szent Gábor arkangyal; március 24.</u>		
8 h G	+Tóth Luca és férje Sándor	É
10 h G	+Mária édesanya (3. évf.)	É
Kedd 18 h	Élő Parula Andrásné Irénke, vmint 2 +András (férje és fia)	É
Szerda 7 h	+János és Ágnes szülők, vmint +Erzsébet, Imre és István testvérek	É
Csütörtök 18 h	Élő Szórád Gyuláné Erzsébet	É
Péntek 7 h	A Rózsafüzér Királynője tisztelete és a szenvedő lelkek	É
18 h	<i>Keresztúti áhítat</i>	É
Szombat 18 h G	+id. Kneifel Mihály karnagy (31. évf.)	É
<u>NAGYBÖJT 4., LAETARE VASÁRNAPJA: március 31.</u>		
8 h G	+József és Erzsébet szülők	É
10 h G	+Hanák János és neje, élő Mária	É

A KATOLIKUS VALLÁS SZÜKSÉGES AZ ÜDVÖSSÉGRE

Nagybőjt a hitújoncok keresztségre fölkészülésének időszaka is. Ekkor megtanulják a Jézus által alapított hét szentség mibenlétét, amelyek szükségesek az üdvösség elnyerésére a hitben. Ez csak a katolikus egyházban nyerhető el.

1541-ben a 66 éves spanyol Francisco Pizarro, a disznópásztorból lett perui hódító halálos sebet kapott az ellene összeesküvőkkel folytatott harcban. Ekkor már csak egyetlen óhaja volt: katolikus papnál gyónni. Hasonló kívánsága volt a katolikus egyház felvilágosodás-kori ellenségeinek: Voltaire (volter), D'Alembert (dálamber), Diderot (didró) szintén gyónni akart, mert félt a rá váró ítélettől és az utána következő örök kárhozattól.

Pizarro fölfedezéseit a megtalálás napjának szentjéről nevezte el, mert a hit, a vallás mindennapjainak része volt. A XVIII. sz. művészeinek és politikusainak az életében a vallás csak negatív szerepet játszott vagy már jelen sem volt. Nem voltak ostobák vagy gazemberek –és mégis az elkárhozottak közé kerültek, míg a gonosz, de bűnbánó Pizarro a mennybe. Honnan ez a nagy különbség? A válasz egyszerű: minden vallás csak akkor él és bír értelemmel, ha tanai, törvényei számára a kötelező érvényűséget követeli meg! Pizarro, Voltaire stb. nem azért kértek haláluk előtt papot, mert ez volt a „szórakozásuk” vagy a „megnyugtató” számukra, hanem mert szilárdan meg voltak győződve róla, hogy a föloldozás nélkül a pokolba kerülnek! A kereszténység azóta vesztette el jelentőségét a világ szemében, mióta az egyház illetékesei a „szeretet”, a „megnyugvás”, a szabadon választhatóság vallásává tették. Egy (2012-ben) 25 éves Pannonhalmán végzett fiatalember így számolt be a bencésgimnáziumi évekről: „Taoista, buddhista, keresztény apokrif, gnosztikus és ezoterikus szerzők szövegeit olvastam.” Ilyenek bőven vannak a bencések bibliotékájában. Nem csoda, ha ilyen körülmények között mindenki azt a vallást választhatja, ami neki éppen tetszik. Hiszen az egyház is ezt tanítja immár 50 éve hivatalosan is a zsinati dokumentumokban.

Pizarronak és a XVIII. sz. előtt élt katolikusoknak még volt természetfölötti érzékük (nem irtották ki belőlük), mert a pokoltól és egy fölöttük álló Lény ítéletétől való félelmükben, és papjaik állandó tanításából tudták, hogy mit kell tenniük az üdvösségért: hinni, megkeresztelkedni, bűnbánatot tartani, megtérni és üdvözülni. Krisztus világos tanítást adott: parancsai betartása nélkül ez nem nyerhető el. A vallás feladata nem az, hogy tesszen, megnyugtasson vagy elandalítson, hanem hogy üdvözítsen, megmutatva az oda vezető utat. A mai templomjárók nagy része megnyugvást vagy földi közösséget keres a vallásban. Az ilyen vallás azonban „versenyképtelen” az élet más kínálataival szemben. A katolikus vallást csak az tudja komolyan hirdetni és elfogadni, aki szilárdan hiszi, hogy e nélkül elkárhozik.

Az iszlámnak azért lehet ilyen sikere a fejlődő országokban, mert az ma is az egyedül igaz vallás igényével áll elő. Akiben még él a transzcendens iránti vágy, inkább választja a magabiztos iszlámot, mint egy olyan vallást, amely nem tartja magát egyedül üdvözítőnek. Ez van manapság a katolikus egyházban: bizonytalan hitű püspökei és papjai a világnak, nem pedig Istennek akarnak megfelelni. Ezért kiegyeznek a bűnnel (tolerancia, másság-tisztelet), diskurálnak Isten parancsairól, és gyávák kimondani azt, hogy az üdvösség elnyeréséhez a katolikus vallás *szükséges*, nem pedig *választható* a sok más vallás közül.